

3. Såfremt Domstolen besvarer det andet spørgsmål bekræftende:

Er artikel 6 i direktiv 2001/86/EF til hinder for en anvendelse af lovgivningen i den medlemsstat, hvor SE-selskabet nu har sit vedtægtsmæssige hjemsted, på en efterfølgende gennemførelse af forhandlingsproceduren, hvis det »medarbejderløse SE-selskab« blev optaget i registret i en anden medlemsstat uden forudgående gennemførelse af en sådan procedure og før flytningen af selskabets vedtægtsmæssige hjemsted blev virksomhed med bestemmende indflydelse på datterselskaber, der beskæftiger medarbejdere, i flere EU-medlemsstater?

4. Såfremt Domstolen besvarer det tredje spørgsmål bekræftende:

Gælder dette også, hvis den stat, hvor dette »medarbejderløse SE-selskab« første gang blev optaget i registret, efter flytningen af selskabets vedtægtsmæssige hjemsted er udtrådt af Den Europæiske Union, og dets lovgivning ikke længere indeholder bestemmelser om gennemførelse af en forhandlingsprocedure om medarbejderindflydelse i SE-selskabet?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001 af 8.10.2001 om statut for det europæiske selskab (SE) (EFT 2001, L 294, s. 1)

⁽²⁾ Rådets direktiv 2001/86/EF af 8.10.2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE) for så vidt angår medarbejderindflydelse (EFT 2001, L 294, s. 22)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rayonen sad — Nesebar (Bulgarien) den 5. december 2022 — »Vodosnabdyavane i kanalizatsia« EAD mod PQ

(Sag C-744/22)

(2023/C 71/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Rayonen sad — Nesebar

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Vodosnabdyavane i kanalizatsia« EAD

Sagsøgt: PQ

Præjudicielle spørgsmål

1. Er bestemmelserne i artikel 2, stk. 5, og artikel 7, stk. 2, nr. 1, i Naredba 1 ot 09.07.2004g. za minimalnite razmeri na advokatskite vaznagrazhdenia (bekendtgørelse nr. 1 af 9.7.2004 om advokaters mindstesalærer), som i henhold til artikel 47, stk. 6, i Grazhdanski protsesualen kodeks (civil retsplejelov, herefter »GPK«) finder anvendelse og omhandler reglerne for fastsættelsen af salæret til en repræsentant for sagsøgte, med hensyn til formålet med sager som hovedsagen — på grund af et søgsmål mod en forbruger med påstand om betaling af et lille vandforbrug — forenelige med artikel 19, stk. 1, [TEU], sammenholdt med artikel 169, stk. 1, [TEUF], når forbrugeren, hvis denne taber sagen, ved dommen også pålægges at betale omkostningerne til repræsentanten i henhold til GPK's artikel 78, stk. 1?
2. Er den i GPK's artikel 47, stk. 6, sammenholdt med artikel 26, stk. 1, i Zakon za pravnata pomosht (lov om retshjælp), fastsatte ordning vedrørende beskikkelse af en repræsentant i tilfælde af, at forbrugeren ikke kan kontaktes på sin adresse, hvorefter salæret fastsættes af retten, idet der også er mulighed for at fastsætte dette til et beløb under mindstebeløbet, mens det er en anden instans, advokatrådet, som har ansvaret for at udpege en repræsentant, og dette råd efter eget skøn og alene af den grund, at det ikke er indforstået med det af retten fastsatte salær, kan nægte at udpege en repræsentant, forenelig med artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med artikel 169, stk. 1, TEUF?
3. Har retten i tilfælde af, at udpegnings af en advokat som repræsentant bliver nægtet, beføjelse til ved direkte anvendelse af EU-retten og navnlig af bestemmelserne i artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med artikel 169, stk. 1, TEUF, at anvende andre bestemmelser, som i henhold til Republikken Bulgariens nationale retsforordninger principielt ikke finder anvendelse i sådanne tilfælde, for at sikre beskyttelsen af forbrugernes rettigheder i sagen, som f.eks. ydelse af retshjælp i henhold til GPK's artikel 95, stk. 1, uden at forbrugeren har anmodet om dette?